

Arbejdsmand Anders Bendren. Sæstede Anne Cathrine Andersbatter. Fruen Vilhelmine Margrethe Bøh. Ingrid Molin. Hø. Klotfeldt Venhard Sirtus. Arbejdsmand Andersens Datter, Dagmar. Murerarbejdsmand Svend Thorsbøl Svendsen. Arbejdsmand Jens Kristian Bloch. Maskinarbejder Johan Nielsens Datter, Dorte Kirilne. Hø. Karstadius Axel Georg Valdemar Duchs Datter, Marie Kristine Vilhelmine. Dampfildfører Jepsens Datter, Mathilde Danne. Bud Kirshoff Datter, Pauline Henriette. Fabrikarbejder Ane, Johanne. Sæstede Birthe Kristine Rasmussen. Opmærter Ole Peterens Datter, Christiane, f. Nielsen. Tølmager, Instrumentmager Anton Christian Frederik Røtholm. Hø. Gaardejer Bert Jensen Schmidt. Enke Dorte Emilie Hansen. Veterinærlæge Hans Christian Jørgensen. Stukfater Carl Gustav Langsom. Hø. Kommiss R. Jørgensen Datter, Vilhelmine Christiane, f. Elberg. Arbejdsmand Christian Andersen. Hø. Vandarbejder Peter Frederik Ludvig Bøstede. Jernhandler Hans Jørgensen Datter, Bobel, f. Jensen. Træsøer Høst Enke, Dorte. Smed Casper Rudolph Schoubo. Enke Ane Mortensen, kaldet Jenken. Hø. Stomager Christian Jørgensen. Høsten Kaen Jørgensen. Guldfinnet Fritz Lorentz Winblad. Værktøjsluder Knud Marius Winsløm. Johan Peter Valentin Svendsen. Enke Ane Marie Christiane Ludvigsen, født Andersbatter. Christoffer Jørgensen. Hø. Stomager Victor Emanuel Daniel Gerdt. Enke Christiane Halvorsen. Elisabeth Kamp. Et. Jøseph Søster, kaldet Søster Euphrosia. Stædermester Nabs Wilken. Møler Nabsens Datter, Christiane Dorte, født Rind. Christoffer Jørgensen Datter, Sophie. Strøberer Fritz Carl Gustav Nielsen. August Gottlieb Brandt. Anders Knudsen. Andevine Mettine Almfeldt. Bogholder William Soltmann. Enke Ane Marie Jensen. Vokte Andersbatter. Tølmager Simon Andreas Müller. Ane Marie Høst. Former Rasmussens Datter, Marie. Enke Clausens Datter, Johanne. Enke Emma Olovia Vilhelmine Kummel. Murer Niels Peter Jørgensen. Maren Elisabeth Jønsbatter. Murer Svendsens Enke, Sofie, født Jønsbatter. Murer Svend Svendens Datter, Metronelle. Portner Peder Pedersen. Handelsmand Jacobsens Enke, Ane Kristine. Fruen Hanna Catharine Perregren. Sæstede Mariane Dorte Kaen. Handelsmander J. Jacobsens Enke, Ane Kristine, født Dorte. Ane Cathrine Abrahamine Larsen. Cecilie Andreasen. Anna Marie Hanne Nicoline Andersen. Kgl. Portner Glemmens Enke, Thora Frederikke Marie, født Peteren. Murer Svend Svendens Datter, Ingeborg, født Jensen. Tjenestpige Louise Christiane Obovine Carstens. Sæstede G. J. Jøsephs Enke, Olovia Bettine, f. Luth. Slogtermester Hindts Enke, Frederikke Vilhelmine, født Bartholb. Møler Svend Svendens Datter, Ane Catharine. Løge Reimers Enke, Marie Vilhelmine Jønsbatter, født Brandt. Arbejdsmand Christian Jensen. Fruen Maren Katharine Palsgaard af Høst. Enke Elisabeth Hanne Sophi Dahl, født Beilthal. Enke Oline Henriette Saraus, født Peteren. Arbejdsmand Oskar Frederik Vilhelmine. Sæstede Jens Andreas Emil Nielsen. Svøster A. M. A. Peterens Datter, Katharine Kristine, født Boelen. Hø. Dvergerter, Markteender Jens Peter Rasmussen.

Sønderjylland.

Udvisningen i Tumbøl. Antisforstander Bruhn var ikke heldig med sin Udvisning hos Jensen i Tumbøl, i det denne samme Dag blytede Pige med sin Nabo. Men naar man betænker, at han er Nektant paa Udvisningsloven, er det jo ikke til at undre sig over. Genbarmen kom igen og forlangte at se samtlige Studsaalshæger og spurgte, om der var flere danske Undersaatter blandt Lydent,

men da alting var i Orden, var der ikke noget at gøre. Den danske Undersaatter, som var flygtet til Ven d i k s C l a u s e n, maatte da over flere Sneedriver paa ny med til Amtsforsanden, og de blev der enige om, at hun maatte blive hvor hun var, hvorimod Pigen hos Jensen igen skulde tilbage i sin gamle Plads. Men da Clausen saa sit 2 Piger i Stedet for en, blev han enig med Amtsforsanden om, at en af dem skulde flytte til Clausens Søgersøn paa Jelsed Mark, der rigtignok ogsaa er danskfærdig, men det gjorde intet til Sagen.

Men nu viste det sig, at Pigen hos Jensen, der er præstigt Undersaatter, ikke vilde flytte igen, og at Jensen heller ikke uden videre vilde give Afkald paa hende. Der var nemlig den Dag, Udvisningen stede, Generalforsamling paa Mejeriet i Traasbøl, hvor der i alle Interessenters Nærværelse blev drøftet Livløb paa denne Pigehandel. Slutningen paa denne Menneskehandel i Slutningen af det 19de Aarhundrede var, at Amtstjeneren afhændte den danske Undersaatter, Pigen Marie Lundgaard, og førte hende over Grænsen.

Kirkeligt Valg. Forleden Dag valgtes 4 Menighedsrepræsentanter i Brede Sogn, og Folk strømmede til fra de forskellige Byer i Sognet, som var der politisk Røde, og en udenjogns Mand forundrede sig over, at man maatte faa mandstærke, da Lytterne jo dog neppe kunde stille noget op i et saadant Sogn som Brede.

Men for nogle Aar siden stede det, at Lytterne nær havde taget Menighedsvalget ved en Overrumpling, i det de i en Hast, da det viste sig, at der var medt saa faa Vælgere, fik Bud til alle Postbude, Banebetjente og en Del af Sognets Kommunesforstandere, som ogsaa maatte og stemte paa nogle tykke Skandibater, saa vi kun vandt med et knæbet Hjertal. Siden sover vi med Bøssen i Armen, thi vi ved, at Høsten lurer paa et ubevogtet Djævel. Lytterne stemmer ikke nu, men de udenjogns Tropper er mobiliserede og til Stede her i Byen paa Valgdagen, parate til Udrykning, naar der skulde aabne sig den mindste Udsvigt til Sejr.

Ret interessante Samtaler holdes en saadan Dag. Et Par gamle Veteraner fra 48 mødtes. De var nu gamle, og Vejen til Kirken var besværlig for dem. Men de mente som saa, at selv om de ikke længere formaadede at forme Løs paa Høsten som ved Frederica og Frederiksstad, saa kunde de i al Sinbid, siden der kommer en bestemt Venøstelse af den foregaaende Meddelelse. — Manden kan jo neppe være haardt dødt og levende. Rimeligvis er han dødsjog.

Et russisk Bibliotek. I det geographiske Selskab i Paris har en Hr. Beaulieu nylig forelagt en Plan til en Bane fra Alger til Tadsjen. En saadan Bane vil søre rejssende fra London, Brüssel og Paris ad en næsten lige Linie midt ind i Afrika. Fra Paris kunde man ad denne Vej nær Trosserne paa 6 Dage, fra London og Bryssel paa 6 1/2. Hele den nye Banes Længde vil blive 325 Mil. Omkostningerne anslaa Hr. Beaulieu til 180 Millioner Krøner, og han frugter ikke flere topographiske og klimatiske Banstøber.

Selv om den lette Afgang til det mørke Fjellands Indre vilde lokke mange europæiske Turister, er det naturligvis ikke dem, Banen væsentlig skal leve af. Det antages imidlertid, at der vilde opstaa en stærk Strøm frem og tilbage af Negre fra Sudan, der hørt Aar rejser til Alger og Tunis for at søge Arbejde. Dernæst vilde der opstaa en stærk Udsvigt fra Sudan af Bomul, Tobak, Indigo, Alid, Skind, Metaller m. m. Endelig vil Banen have stor strategisk Betydning for Frankrig.

Den amerikanske Bygning paa Verdensudstillingen i Paris vil blive holdt lukkede om Søndagene. Verdensudstillingen skal dog holdes aaben Søndag som Hverdag.

Siberien er et af Jordens frugtbare Lande. Det er kun den nordlige Skovklædte Del af Landet, der paa Grund af Kulden er uopdyrket; men den har til Gengæld fine Kampeflove fulde af kostbare Dyr. Sydsibirien er saa rigt og Agerland, at det rigelig vilde kunne føde 20 Millioner Landmand foruden de Millioner, som vilde kunne ernære sig ved Bjergværksdrift og Industri.

Sir Edmund Douglas Beitich Jæne, Englands Minister til Danmark, er død i sit 63de Aar.

Sir Edmund Jæne var født i 1837, traadte ind i den diplomatiske Tjeneste i

Udlandet.

England.

En stormende Dag.

I Torsdags havde det engelske Parlament en saa stormende Dag, at Mødet ikke er oplevet, siden den frygtelige Homerule-Kampagnen Tid.

Det var ogsaa denne Gang det første Spørgsmaal, som fremkaldte Stormen. Regeringen havde nemlig, som den i det hele taget i denne Tid beskifter sig paa at beføle Jærerne med Glace-Handsker, været imødekommende over for de irske Parlamentsmedlemmer og anmeldte, at man den Dag skulde behandle de irske Finansspørgsmaal.

Dette vilde nu de konservative Medlemmer, som af Regeringen selv er blevne vænede til at lade haant om Irlands Krav, gerne forhindre — og de foreslog derfor Debat om en ubetydelig Sag.

Saa protesterede Jærerne paa deres sædvanlige højroste Maade, og de sørgige Partier sørede med Raab og Hyl.

Formanden kunde ikke fæste sig Drenslid i Spektaklet, og endnu mindre kunde den optrædende Taler det Skælsbør og Trusler til Salen rundt — og Dphibselen blev saa stor, at man et Øjeblik maatte frygte for almindeligt Slagsmaal.

Endelig kom Mr. Balfour, og da han selv som Regeringens Representant holdt paa, at Jærerne skulde have Østet oplyst, maatte de konservative falde til Røje. Men de er nu meget vrede paa Mr. Balfour.

Dg af denne Regeringens Kædetværlighed over for Jærerne betyde kun, at man ellers frygter for Stønbale, naar Dronning Victoria rejser til Dublin.

Om alt og alle.

D s m a n P a s c h a. Et Telegram meddelte forleden, at den berømte tyrkiske Feltherre D s m a n P a s c h a var død — ja, endog at Sultanen sørgede over ham med de Ord: Allah er uaaagst! — Men hvad skal man nu tro, siden der kommer en bestemt Venøstelse af den foregaaende Meddelelse. — Manden kan jo neppe være haardt dødt og levende. Rimeligvis er han dødsjog.

Et russisk Bibliotek. I det geographiske Selskab i Paris har en Hr. Beaulieu nylig forelagt en Plan til en Bane fra Alger til Tadsjen. En saadan Bane vil søre rejssende fra London, Brüssel og Paris ad en næsten lige Linie midt ind i Afrika. Fra Paris kunde man ad denne Vej nær Trosserne paa 6 Dage, fra London og Bryssel paa 6 1/2. Hele den nye Banes Længde vil blive 325 Mil. Omkostningerne anslaa Hr. Beaulieu til 180 Millioner Krøner, og han frugter ikke flere topographiske og klimatiske Banstøber.

Selv om den lette Afgang til det mørke Fjellands Indre vilde lokke mange europæiske Turister, er det naturligvis ikke dem, Banen væsentlig skal leve af. Det antages imidlertid, at der vilde opstaa en stærk Strøm frem og tilbage af Negre fra Sudan, der hørt Aar rejser til Alger og Tunis for at søge Arbejde. Dernæst vilde der opstaa en stærk Udsvigt fra Sudan af Bomul, Tobak, Indigo, Alid, Skind, Metaller m. m. Endelig vil Banen have stor strategisk Betydning for Frankrig.

Den amerikanske Bygning paa Verdensudstillingen i Paris vil blive holdt lukkede om Søndagene. Verdensudstillingen skal dog holdes aaben Søndag som Hverdag.

Siberien er et af Jordens frugtbare Lande. Det er kun den nordlige Skovklædte Del af Landet, der paa Grund af Kulden er uopdyrket; men den har til Gengæld fine Kampeflove fulde af kostbare Dyr. Sydsibirien er saa rigt og Agerland, at det rigelig vilde kunne føde 20 Millioner Landmand foruden de Millioner, som vilde kunne ernære sig ved Bjergværksdrift og Industri.

Sir Edmund Douglas Beitich Jæne, Englands Minister til Danmark, er død i sit 63de Aar.

Sir Edmund Jæne var født i 1837, traadte ind i den diplomatiske Tjeneste i

1858 og var en Tid ved den engelske Legation i Washington. Han var Englands Minister til Serbien fra 1893 indtil han i 1898 udnævntes til Minister til Danmark.

Om det tykke Postvæsen. „Enildhed“, som i mange Aar er bleven rost saa meget i tykke Blade, fortæller „Tressnige Zeitung“ følgende: Til en polsk Rigsdagsmand, som i sit private Kald er Prælat, var der frevet et Brev under Adressen: Hr. Rigsdagsmand N. N., Prælat osv. i Berlin. Dette Brev kommer tilbage til Adressereren med den Bemærkning: Adressaten er til Trods for gentagne Forsøg ikke at finde i Prælaten i Berlin“. Den snilde Brevbærer havde søgt den polske gejstlige i den berømte Restauration „Zum Prælaten“, og Postvæsenet lod, da det ikke lykkedes at finde Adressaten der, Brevet gaa tilbage uden i Rigsdagen at lade forespørge efter Rigsdagsmanden.

Præsident Krüger og Jærerne. En jødisk Menighed i Transvaal henvendte sig for nogen Tid siden til Præsident Krüger med Andragende om at maatte nyde den samme Sunstbevisning, som kort i Forvejen var bleven en reformation Menighed til Del, nemlig at faa overladt et Stykke Jord til Dysevelse af en ny Kirkebygning. Præsidenten lovede at overveje Sagen og gav straks efter et imødekommende Svar.

Nogen Tid efter fik han imidlertid Besøg af en Jæde, som beklagede sig over, at det Areal, som Jærerne havde faaet overladt, kun var halvt saa stort som det, han havde givet til den kristne Menighed. Krüger svarede:

„Finder De virkelig noget uretfærdigt i det, min Herre? De kristne tror paa hele Bibelen og har faaet en Lønbe Land. I tror kun paa det halve af Bibelen og maa sølgelig nøjes med en halv Lønbe Land.“

Tommy's Gaver kaldte man i England alle de Delikateser og Nydelssmidter, som før Jul blev indkomlede over hele England til Tropperne i Sydafrika. Af Brev, som Soldaterne har sendt hjem til Slægt og Venner, fremgår det imidlertid, at Tommy ikke har faaet andet af sine Præsenter end noget Plumbudding. Han spørger navnlig længelsfuldt efter at den dejlige Tobak, der var indsamlet, og efter „Dronningens Chokolade“, som var ventet med megen Spænding.

Mon Boerne skulde have delikateret sig dermed?

En Morderkes Roman.

Den franskfødte Louise Masset er bleven henrettet i London. Den offentlige Mening har været i stærkt Dypser, inden denne Eksekution fandt Sted, og Pariserbladet „La Fronde“, der udgives af luter Damer, har gennem sit Redaktionspersonale sendt Dronning Victoria en Ansøgning om Benaadning for Morderken.

Somt man sikkert netop i Øjeblikket gerne vilde vide franskmandene en lille Dpmærksomhed, saa har det dog været Dronningen umuligt at imødekomme de franske Damer. Den offentlige Mening i England forlangte Død over Forbryderken, der efter i sidste Øjeblik af haue afslagt fuld Tilfaelse blev hængt i Newgate Hængslet.

Sagen hang saaledes sammen. Den 27. Oktober 1899 fandtes i den for Damer reserverede Ventesal paa Banegaarden i Horsleden Dalston ved London Liget af en Dreng paa omtrent halvtredje Aar. Hovedet var knust, og det lille Lig, der var nøgent, var viklet ind i et sort Klæde. Ved Siden af den uhyggelige Bylt laa en Tægslen, paa hvilken der saas Blodspor, og som gjenlyng var bleven brugt som Redskab ved Morderens Guldbrydelse.

Mistanken faldt ved Undersøgelserne først paa Barmets Amme, senere paa bets Moder, en 36aarige Lærerinde, Louise Masset. Hun havde et uægte Barn, som hun havde sat i Pleje hos en Bøndekone paa Landet.

Den 16. Oktober kom Moderen ud til Ammen, der efterhaanden havde faaet Barmet lært, og forlangte det tilbage, da bets Moder, der boede i Frankrig, vilde tage det til sig for at opdrage det. Det samme fortalte hun til flere Medlemmer af sin Familie. Den 28. Oktober fik hun saa under et fornyet Besøg hos Ammen Barmet uledereet. Plejemoderen skiltes fra det under mange Taarer og gav det alt bets læreste Legetøj med.

I det Hus, hvor Louise Masset boede, fandt man i Gaarden Tægslen af nysgjægtig samme Slags som den, der laa ved Siden af Liget.

Selv gav hun imidlertid følgende Forklaring.

Den Dag, hun havde modtaget Barmet, tog hun ind til Londen. Paa Banegaarden mødte hun to ældre Damer, der fortalte hende, at de havde en Børneopdragelsesanstalt. Hun overlod dem Barmet og betalte straks for det forud for et Aar. De tog Barmet med sig og lovede, at de skulde komme med Kvittering, hvad de imidlertid ikke gjorde.

Forklaringen var springende og usandsynlig. Den offentlige Anklager havde led ved at pille den fra hinanden. Han oplyste følgende:

I Ventesalen havde man fundet det brune Stykke Papir, i hvilket Ammen havde pakket Barmets Legetøj ind. I det Hotel, hvor Louise Masset havde boet, havde man fundet en lille Bøgn, som Barmet havde leget med. Paa Banegaarden oplystes, at den tilfalte var flygtet fra den ene Ventesal til den anden, under stadige Forsøg paa at blive alene, indtil dette endelig var lykkedes hende. Endelig havde en Købmand meddelt, at Louise Masset, hvem han kendte, havde købt det sorte Klæde, i hvilket Barmet var søbt ind, hos ham.

At Louise Massets Forklaring var usandsfærdig, var der heretter ikke Tvivl om, men det egentlige Bevis for, at det var hende, der havde myrdet Barmet, manglede. Særlig spurgte man med stadig stigende Forbavselse: Hvorfor skulde hun have gjort det, da hun vittelig holdt af Barmet, og da hun havde Raad til at betale for det, hvad der neppe en Gang havde været usædvanligt, da Ammen holdt af den lille Maffred, som om det var hendes egen Dreng.

Da den tiltaltes Forvarer skaffede et Par Vidner til Beje, der havde set to Damer med et Barn i Nærheden af Banegaarden, begyndte det at trække op til en lille Dreyfusagitation. De engelske Blade bragte Spalte paa Spalte for og imod, og de franske Blade blandede sig i Diskussionen.

Bet Jürgens Dom blev hun kendt stldig, og der begyndte nu en ny Debat til fordel for hendes Benaadning.

Det har da i London viklet meget befriente, at Morderken umiddelbart før Henrettelsen har tilfæaet, at hun har myrdet Barmet for at kunne gifte sig med en ung Landsmand, den 19-aarige Lucas, som hun frugtede skulde bryde med hende, hvis han erfarede noget om, at hun havde et Barn.

Han glemte sig selv.

Man siger undertiden til en eller anden god Ven, der har den Fejl at være glemtom:

„Det ender saamænd med, at du en Gang glemmer dig selv.“

At dette bogstaveligt sner, turde dog høre til Sjælethederne; men i London skal der dog være en saadan Mand, der af og til glemmer sig selv. For nogen Tid siden forsvandt en ung Student Robert Gwynn fra London paa en mystisk Maade, og siden har man intet hørt om ham. Begivenheden har naturligvis vakt en vis Opfigt, men man tænker sig dog at den unge Mand forsvinden naar i Forbindelse med bristende Huomømsse.

For nogen Tid siden forsvandt nemlig samme unge Mand ogsaa, og at han den Gang blev genfundet, berøede paa en ven Tilfældighed. En Dag sad han paa en Kafe i Nærheden af London og læste i en Avis. Pludselig sprang han op med det glade Udraab:

„Gulj, det er mig!“

Det var Dr. Gwynn, der gennem en Avisnotits blev opmærksom paa sin egen Forsvinden og erindrede om, hvad han heb. En Dag, da han var ude at spadere, havde han pludselig glemst, hvad han heb og hvem han var, hvor han boede osv., osv., og vidste da ikke bedre Raad end at lege sig ind paa et Hotel i Nærheden af London, hvor han for øjrigt opførte sig fuldstændig forkætt. Her boede han, til han en Aftne Dødt blev erindret om, at han var sig selv. Saa vendte han tilbage til sin gamle Bopæl i London og tilstrev sit Tilfælde Overanstrengelse under Studierne.

Men nu er han som sagt forsvunden igen, og det maa da haabes, at han snart maa komme i Tanke om, hvem han er.

Tilfældet er lige saa mærkværdigt som det er sandfærdigt.

Enhver Fejl i Adresse eller Kvittering paa Bladet behes venligt meddelt os snarest muligt.